

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

5. juli 2016

Indhold

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2016/C 244/01	Meddelelse fra Kommissionen om ændring af bilaget til meddelelsen fra Kommissionen til medlemsstaterne om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring	1
---------------	--	---

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2016/C 244/02	Euroens vekselkurs	3
2016/C 244/03	Meddelelse fra Kommissionen om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle rettigheder i forbindelse med varer, der føres ind i Unionens toldområde uden at være overgået til fri omsætning, herunder varer i transit	4
2016/C 244/04	Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsesdatoen for den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse eller protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation mellem de kontraherende parter i denne konvention	10

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2016/C 244/05	Meddelelse fra Det Forenede Kongeriges regering i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EØF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter ⁽¹⁾	16
---------------	---	----

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2016/C 244/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.8032 — RAM/Termica Milazzo) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	19
---------------	---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

**Meddelelse fra Kommissionen om ændring af bilaget til meddelelsen fra Kommissionen til
medlemsstaterne om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring**

(2016/C 244/01)

I. INDLEDNING

- (1) I punkt 13 i meddelelsen fra Kommissionen til medlemsstaterne om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring ⁽¹⁾ (»meddelelsen«) fastsættes det, at offentlige forsikringsselskaber ⁽²⁾ ikke kan yde kortfristet eksportkreditforsikring for ordinære risici. Ordinære risici er i punkt 9 defineret som kommercielle og politiske risici med en maksimal risikoperiode på under to år på offentlige og ikke-offentlige købere i de lande, der er anført i bilaget til meddelelsen.
- (2) Som en konsekvens af den vanskelige situation i Grækenland blev der i perioden 2012-2014 konstateret en mangel på forsikrings- eller genforsikringskapacitet til dækning af eksport til Grækenland. Dette foranledigede Kommissionen til at ændre meddelelsen ved midlertidigt at udelade Grækenland fra listen over lande, hvor der består ordinære risici, i 2013 ⁽³⁾, i 2014 ⁽⁴⁾ i de første seks måneder af 2015 ⁽⁵⁾ og i juni 2015 ⁽⁶⁾. Den seneste forlængelse af denne ændring udløber den 30. juni 2016. Som en konsekvens heraf ville Grækenland fra og med den 1. juli 2016 i princippet igen blive regnet for et land med ordinære risici, da alle EU's medlemsstater er på listen over lande med ordinære risici i bilaget til meddelelsen.
- (3) Flere måneder før ophøret af Grækenlands midlertidige udeladelse indledte Kommissionen i henhold til meddelelsens punkt 36 imidlertid en undersøgelse af situationen for at fastslå, hvorvidt den nuværende markedssituation berettiger, at udeladelsen af Grækenland fra listen over lande, hvor der består ordinære risici, ophører pr. 1. juli 2016, eller om markedskapaciteten stadig er utilstrækkelig til at dække alle økonomisk begrundede risici, således at en forlængelse er nødvendig.

II. VURDERING

- (4) Da der skulle træffes afgørelse om, hvorvidt manglen på tilstrækkelig privat kapacitet til at dække alle økonomisk begrundede risici ville retfærdiggøre forlængelsen af den midlertidige fjernelse af Grækenland fra listen over lande med ordinær risiko, konsulterede Kommissionen medlemsstater, private kreditforsikringsselskaber og andre interessenter. Kommissionen offentliggjorde den 27. april 2016 en anmodning om oplysninger angående adgangen til kortfristet eksportkreditforsikring for eksport til Grækenland ⁽⁷⁾. Svarfristen udløb den 24. maj 2016. Der blev modtaget 17 svar fra medlemsstater og private forsikringsselskaber.
- (5) De oplysninger, der blev fremsendt til Kommissionen i forbindelse med den offentlige anmodning om oplysninger, viser, at private eksportkreditforsikringsselskaber er blevet mere tilbageholdende med at yde forsikringsdækning for eksport til Grækenland i alle handelssektorer. Samtidig registrerede offentlige forsikringsselskaber fortsat en stigende efterspørgsel efter kreditforsikring af eksport til Grækenland, hvilket bekræfter den begrænsede adgang til private forsikringsselskaber.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 19.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Et offentligt forsikringsselskab defineres i meddelelsen som et selskab eller en organisation, som yder eksportkredit med støtte fra en medlemsstat eller på en medlemsstats vegne, eller en medlemsstat, der yder eksportkreditforsikring.

⁽³⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 372 af 19.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 28 af 28.1.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 215 af 01.7.2015, s. 1.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2016_export_greece/index_en.html.

- (6) Grækenlands økonomiske udsigter er blevet væsentligt værre i løbet af det seneste år. Selv om der i maj 2015 blev forventet en reel vækst i BNP for 2016 på +2,9 %, forventes det i følge den seneste prognose offentliggjort i maj 2016, at græsk økonomi vil skrumpe med -0,3 %⁽¹⁾. Væksten forventes at fortsætte i anden halvdel af 2016, men der er stadig store usikkerheder. Det forventede opsving er betinget af et positivt finansielt marked og handelsudvikling. Det er også afhængigt af evnen til at gennemføre reformprogrammet i sit fulde omfang.
- (7) Disse spændinger påvirker også det finansielle marked negativt. De 10-årige græske statsobligationer blev handlet med et afkast på 7,3 % i starten af juni 2016. Afkastet faldt forud for aftalen mellem Grækenland og dets kreditorer, som blev indgået den 24. maj 2016, men afkastet er stadig højt sammenlignet med andre EU-medlemsstater og historiske værdier.
- (8) Den nuværende kreditvurdering af Grækenlands statsgæld er Caa3 (Moody's), B-(Standard & Poor's) og CCC (Fitch). De sætter alle Grækenland i kategorien ikke-investeringsværdig og peger på væsentlige risici for kreditorerne.
- (9) Under disse omstændigheder forventer Kommissionen, at private eksportkreditforsikringsselskaber fortsat vil være meget forsigtige med at yde forsikringsdækning for eksport til Grækenland eller endda helt vil trække sig ud af det græske marked. Private forsikringsselskaber vil sandsynligvis kun øge deres eksponering igen, hvis der kommer mere synlighed og klarhed om Grækenlands politiske situation og økonomiske politik, og hvis der konstateres en markant forbedring af den økonomiske situation.
- (10) Af disse årsager besluttede Kommissionen at forlænge udeladelsen af Grækenland fra listen over lande, hvor der består ordinære risici, frem til 30. juni 2017, da der stadig ikke er tilstrækkeligt med privat kapacitet til at dække alle økonomisk begrundede risici. De betingelser for dækning, der er fastsat i meddelelsens afsnit 4.3, finder anvendelse i dette tilfælde.

III. ÆNDRING AF MEDDELELSEN

- (11) Den følgende ændring til meddelelsen fra Kommissionen til medlemsstaterne om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring gælder fra 1. juli 2016 til 30. juni 2017:

— Bilaget affattes således:

»BILAG

Liste over lande, hvor der består ordinære risici

Samtlige medlemsstater undtagen Grækenland

Australien

Canada

Island

Japan

New Zealand

Norge

Schweiz

USA«

⁽¹⁾ DG ECFIN prognose for foråret 2016, http://ec.europa.eu/economy_finance/eu/forecasts/2016_spring/el_en.pdf

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

4. juli 2016

(2016/C 244/02)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar		1,1138	CAD	canadiske dollar		1,4328
JPY	japanske yen		114,29	HKD	hongkongske dollar		8,6418
DKK	danske kroner		7,4410	NZD	newzealandske dollar		1,5452
GBP	pund sterling		0,83905	SGD	singaporeanske dollar		1,4989
SEK	svenske kroner		9,3910	KRW	sydkoreanske won		1 278,83
CHF	schweiziske franc		1,0839	ZAR	sydafrikanske rand		16,1416
ISK	islandske kroner			CNY	kinesiske renminbi yuan		7,4229
NOK	norske kroner		9,2538	HRK	kroatiske kuna		7,5180
BGN	bulgarske lev		1,9558	IDR	indonesiske rupiah		14 586,69
CZK	tjekkiske koruna		27,095	MYR	malaysiske ringgit		4,4459
HUF	ungarske forint		316,93	PHP	filippinske pesos		52,176
PLN	polske zloty		4,4304	RUB	russiske rubler		71,0115
RON	rumænske leu		4,5133	THB	thailandske bath		39,028
TRY	tyrkiske lira		3,2284	BRL	brasilianske real		3,6131
AUD	australske dollar		1,4792	MXN	mexicanske pesos		20,4241
				INR	indiske rupee		74,9065

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Meddelelse fra Kommissionen om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle rettigheder i forbindelse med varer, der føres ind i Unionens toldområde uden at være overgået til fri omsætning, herunder varer i transit

(2016/C 244/03)

Indholdsfortegnelse

	<i>side</i>
1. MÅL	4
2. VARER, SOM KRÆNKER EN INTELLEKTUEL EJENDOMSRETTIGHED, I FORBINDELSE MED TOLDMYNDIGHEDERNES HÅNDHÆVELSE	5
2.1. Varer fra tredjelande, som ikke er overgået til fri omsætning	5
2.2. Varer fra tredjelande, som ikke er overgået til fri omsætning, og som er forsynet med et identisk eller i det væsentlige identisk varemærke	5
3. VARER, DER MISTÆNKES FOR AT KRÆNKE EN INTELLEKTUEL EJENDOMSRETTIGHED — TOLDVÆSENETS HÅNDHÆVELSE	6
3.1. Kontrol og tilbageholdelse	6
3.2. Varer med identiske eller i det væsentlige identiske varemærker	7
3.3. Lægemedler	8
3.4. Samarbejde med rettighedshaverne	8

1. MÅL

Europa-Kommissionens retningslinjer med titlen »Guidelines of the European Commission concerning the enforcement by EU customs authorities of intellectual property rights with regard to goods, in particular medicines, in transit through the EU«, som Kommissionens tjenestegrene offentliggjorde den 1. februar 2012 på Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunions websted (TAXUD), skal opdateres, så de afspejler:

— forordning (EU) nr. 608/2013 ⁽¹⁾, som har erstattet Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 ⁽²⁾

— varemærkepakken (forordning (EU) 2015/2424 ⁽³⁾ har ændret Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽⁴⁾, og direktiv (EU) 2015/2436 ⁽⁵⁾ er blevet vedtaget).

I forordning (EU) nr. 608/2013 fastsættes betingelserne og procedurerne for toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og den har navnlig udvidet definitionen af intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af toldmyndighedernes håndhævelse (et varemærke, et design, en ophavsret eller beslægtet rettighed, en geografisk betegnelse, et patent, en plantesortsrettighed, et halvlederprodukts topografi, en brugsmodel, et handelsnavn).

Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 608/2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder skal anvendes under hensyntagen til behovet for at fremme effektiv og passende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og sikre, at foranstaltninger og procedurer til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ikke bliver en hindring for lovlig handel, som det fremgår af præamblen og artikel 41 i Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EUT L 341 af 24.12.2015, s. 21).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

⁽⁶⁾ Bilag 1C til Marrakesh-overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen indgået i Marrakesh, Marokko, den 15.4.1994.

Varemærkepakken udvider nu rettighederne for indehavere af varemærker, der er registreret i EU som EU-varemærker eller i en medlemsstat som nationale varemærker, for at forhindre, at tredjemand i erhvervsmæssigt øjemed fører varer ind i EU, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer, eller som, for så vidt angår dets væsentligste aspekter, ikke kan skelnes fra dette varemærke. Dette skal der tages højde for i toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Dette dokument erstatter derfor »Guidelines of the European Commission concerning the enforcement by EU customs authorities of intellectual property rights with regard to goods, in particular medicines, in transit through the EU«.

2. VARER, SOM KRÆNKER EN INTELLEKTUEL EJENDOMSRETTIGHED, I FORBINDELSE MED TOLDMYNDIGHEDERNES HÅNDHÆVELSE

Forordning (EU) nr. 608/2013 indeholder håndhævelsesprocedurer, som giver toldmyndighederne mulighed for at gribe ind over for varer, der mistænkes for at krænte intellektuelle ejendomsrettigheder. I forordningens artikel 2 oplystes de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af toldvæsenets håndhævelse. I forordning (EU) nr. 608/2013 fastsættes betingelserne og procedurerne for toldmyndighedernes indgriben, når varer, der mistænkes for at krænte en intellektuel ejendomsrettighed, er eller burde have været genstand for toldtilsyn eller toldkontrol (artikel 1, stk. 1), idet toldmyndighedernes proceduremæssige beføjelser er begrænset til at vurdere, hvorvidt varerne er »varer, der mistænkes for at krænte en intellektuel ejendomsrettighed«, som fastsat i artikel 2, stk. 7.

Forordning (EU) nr. 608/2013 fastsætter ikke kriterier for at fastslå, om der foreligger en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed (betragtning 10). Spørgsmålet om, hvorvidt en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænt, er omfattet af lovgivningen om intellektuelle ejendomsrettigheder, som fortolket af de kompetente nationale domstole og EU-Domstolen.

2.1. Varer fra tredjelande, som ikke er overgået til fri omsætning

For varer, der føres ind i Unionens toldområde uden at være overgået til fri omsætning, kan de relevante intellektuelle ejendomsrettigheder blive krænt, når disse varer under deres ophold i Unionens toldområde (f.eks. henført under en særlig procedure i henhold til EU-toldkodeksen ⁽¹⁾), eller endog før deres ankomst til dette område, markedsføres over for forbrugerne i EU, herunder gennem salg, salgstilbud eller reklame (jf. forenede sager Philips og Nokia, præmis 57 ⁽²⁾), eller når det af dokumenter (f.eks. brugsvejledninger) eller en korrespondance vedrørende de pågældende varer klart fremgår, at de påtænkes omdirigeret mod forbrugerne i EU uden rettighedshaverens tilladelse.

Varer, der stammer fra et tredjeland, som ikke er overgået til fri omsætning, og som mistænkes for at krænte en intellektuel ejendomsrettighed, der er beskyttet i EU af f.eks. et varemærke, en ophavsret eller en beslægtet rettighed, et design eller et patent, kan betegnes som »varer, der mistænkes for at krænte en intellektuel ejendomsrettighed«, når det kan bevises, at de er bestemt til at blive markedsført i EU. Et sådant bevis findes, bl.a. når det viser sig, at de nævnte varer er solgt til en kunde i EU eller har været genstand for et salgstilbud eller en reklame rettet mod forbrugerne i EU (jf. forenede sager Philips og Nokia, præmis 78).

2.2. Varer fra tredjelande, som ikke er overgået til fri omsætning, og som er forsynet med et identisk eller i det væsentlige identisk varemærke

Forordning (EF) nr. 207/2009, som ændret ved forordning (EU) 2015/2424 og direktiv (EU) 2015/2436, udvider rettighederne for indehavere af varemærker, der er registreret i EU som EU-varemærker eller i en medlemsstat som nationale varemærker, for at forhindre, at tredjemand i erhvervsmæssigt øjemed fører varer ind i EU, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer, eller som, for så vidt angår dets væsentligste aspekter, ikke kan skelnes fra dette varemærke (i det følgende benævnt »varer med identiske eller i det væsentlige identiske varemærker«), også selv om varerne ikke er bestemt til at blive markedsført i EU. Som forklaret i betragtning 15 i Forordning (EU) 2015/2424 er formålet »at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpe forfalskning mere effektivt og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO) (...)«.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom af 1. december 2011, forenede sager C-446/09 og C-495/09, ECLI:EU:C:2011:796.

De nye bestemmelser vedrørende håndteringen af varer med identiske eller i det væsentlige identiske varemærker, der føres ind i Unionen uden at overgå til fri omsætning dér, finder anvendelse som følger:

EU-varemærker

- For så vidt angår EU-varemærket, trådte forordning (EU) 2015/2424 i kraft den 23. marts 2016 (artikel 4), og den har fundet anvendelse fra og med samme dag. Derfor har toldmyndighederne siden den 23. marts 2016 kunnet gribe ind over for varer fra tredjelande, der føres ind i Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning dér, og som er forsynet med et varemærke, der er identisk eller i det væsentlige identisk med et EU-varemærke.

Nationale varemærker

- For så vidt angår nationale varemærker, trådte direktiv (EU) 2015/2436 i kraft den 12. januar 2016 (artikel 56). Medlemsstaterne tilpasser i overensstemmelse med artikel 54 i direktiv (EU) 2015/2436 deres nationale varemærkelove og administrative bestemmelser for at gennemføre direktivet senest den 14. januar 2019. Det betyder, for så vidt angår de nationale varemærker, at de nye bestemmelser vedrørende varer med identiske eller i det væsentlige identiske varemærker, der føres ind i den medlemsstat, hvor varemærket er registreret, uden at overgå til fri omsætning dér, finder anvendelse i den pågældende medlemsstat, så snart de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 10 i direktivet, er vedtaget og trådt i kraft, hvilket kan ske på et hvilket som helst tidspunkt frem til den 14. januar 2019. Toldmyndighederne i de enkelte medlemsstater bør derfor følge revisionen af deres nationale varemærkelove på tæt hold, så de ved, fra hvilken dag de skal anvende bestemmelserne om transit på de nationale varemærker. Toldmyndighederne kan gribe ind over for varer fra tredjelande, som ikke er overgået til fri omsætning, og som er forsynet med et varemærke, der er identisk eller i det væsentlige identisk med et nationalt varemærke, fra og med den dag, hvor de nationale bestemmelser træder i kraft og finder anvendelse i den pågældende medlemsstat.

Indehaverrettigheder i forbindelse med varer med identiske eller i det væsentlige identiske varemærker

Artikel 9, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, som ændret ved forordning (EU) 2015/2424, lyder som følger:

»Rettigheder knyttet til et EU-varemærke

[...] 4. Med forbehold af indehaverrettigheder erhvervet inden EU-varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato kan indehaveren af det pågældende EU-varemærke også forbyde tredjemand at bringe varer ind i Unionen i erhvervsmæssigt øjemed, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med det EU-varemærke, der er registreret for sådanne varer, eller som, for så vidt angår dets væsentligste aspekter, ikke kan skelnes fra dette varemærke. [...]» (Fremhævelse tilføjet)

Rettigheder knyttet til et nationalt varemærke

Ordlyden i artikel 10, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/2436 er stort set den samme som i artikel 9, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, som ændret ved forordning (EU) 2015/2424, idet den udvider rettighederne for indehavere af registrerede nationale varemærker over for varer, som bringes ind i den pågældende medlemsstat, uden at de overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk eller i det væsentlige identisk med det registrerede nationale varemærke.

Det skal bemærkes, at ifølge disse nye bestemmelsers ordlyd og formål skal varemærkeindehaverens rettigheder ikke blot udvides til varer, der er forsynet med et tegn, som er identisk med indehaverens registrerede varemærke (dvs. et tegn, der uden ændring eller tilføjelse reproducerer alle de bestanddele, der udgør varemærket, eller som, når det betragtes i sin helhed, udviser forskelle, der er så ubetydelige, at de kan blive overset af en gennemsnitsforbruger, jf. EU-Domstolens dom i sag 291/00, LTJ Diffusion SA).

De nye bestemmelser omfatter også varer, der er forsynet med et tegn, »som, for så vidt angår dets væsentligste aspekter, ikke kan skelnes« fra det registrerede varemærke.

3. VARER, DER MISTÆNKES FOR AT KRÆNKE EN INTELLEKTUEL EJENDOMSRETTIGHED — TOLDVÆSENETS HÅNDHÆVELSE

3.1. Kontrol og tilbageholdelse

I henhold til EU-toldkodeksen (forordning (EU) nr. 952/2013) kan toldmyndighederne udføre enhver toldkontrol, de skønner nødvendig, af ikke-EU-varer, der føres ind i Unionens toldområde ⁽¹⁾. Kontrollen skal stå i et rimeligt forhold til risikoen og udføres i henhold til risikoanalysekriterier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013, navnlig artikel 46.

Bortset fra den generelle mulighed for toldkontrol er toldmyndighederne i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) nr. 608/2013 endvidere kompetente til at tilbageholde varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed og er eller burde have været genstand for toldtilsyn eller toldkontrol inden for Unionens toldområde, navnlig varer i følgende situationer:

- a) når de er angivet til overgang til fri omsætning, udførsel eller genudførsel
- b) når de føres ind i eller forlader Unionens toldområde
- c) når de er henført under en særlig procedure.

Tilbageholdelsen af varer sker i henhold til en afgørelse, der træffes af toldmyndighederne, når der er rimelige tegn på, at varerne krænker intellektuelle ejendomsrettigheder.

Tilbageholdelse af varer indebærer, at varerne tilbageholdes, og at rettighedshaveren får adgang til fortrolige oplysninger og til at inspicere de pågældende varer, og kan medføre, at varerne tilintetgøres, uden at det formelt fastslås, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket⁽¹⁾. Denne procedure rækker videre end toldmyndighedernes almindelige kontrolaktiviteter.

3.2. Varer med identiske eller i det væsentlige identiske varemærker

Betragtning (15) i forordning (EU) 2015/2424 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 lyder som følger:

»[...] For at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpe forfalskning mere effektivt og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig artikel V i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) om transitfrihed og med hensyn til generiske lægemidler »erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed«, der blev vedtaget af WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, bør indehaveren af et EU-varemærke have ret til at forhindre, at tredjemand i erhvervsmæssigt øjemed fører varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk eller i det væsentlige er identisk med det EU-varemærke, der er registreret for sådanne varer. [...]«

Betragtning (16) i forordning (EU) 2015/2424 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 og betragtning (22) i direktiv (EU) 2015/2436 lyder som følger:

»[...] bør det være tilladt for EU-varemærkeindehavere at forhindre indførsel af krænkende varer og placering heraf i alle toldsituationer, herunder transit, omladning, oplagring, frizoner, midlertidig opbevaring, aktiv forædling eller midlertidig indførsel, også når sådanne varer ikke er bestemt til at blive markedsført i Unionen. Ved udførelsen af toldkontroller bør toldmyndighederne anvende de beføjelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013, [...]«

I henhold til EU's varemærkelovgivning og den nationale varemærkelovgivning kan toldmyndighederne i henhold til forordning (EU) nr. 608/2013 tilbageholde varer, der mistænkes for at være varer med identiske eller i det væsentlige identiske varemærker, når disse varer føres ind i Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning dér, og uden at varerne er bestemt til at blive markedsført i EU. Disse varer, som mistænkes for uden tilladelse at være forsynet med et identisk eller i det væsentlige identisk varemærke, kan findes i Unionens toldområde:

- i midlertidig opbevaring
- i transit på vej fra et tredjeland til et andet tredjeland
- under en opbevaringsprocedure i en frizone eller på toldoplag, uden at varerne endnu er bestemt til at blive markedsført i EU eller et tredjeland
- under den midlertidige indførselsprocedure
- under den aktive forædlingsprocedure.

⁽¹⁾ Jf. artikel 17 og 23 i forordning (EU) nr. 608/2013.

Inden toldmyndighederne tilbageholder varer, der mistænkes for uden tilladelse at være forsynet med et varemærke, der er identisk eller i det væsentlige identisk med det beskyttede varemærke, kan de, hvis ikke varerne er bestemt til at blive markedsført i EU, i henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 608/2013 og for at undgå at hæmme den lovlige handel overveje at anmode indehaveren af en afgørelse om imødekommelse af en anmodning om at give dem alle relevante oplysninger om varerne.

Når der er blevet tilbageholdt varer, der mistænkes for uden tilladelse at være forsynet med et varemærke, som er identisk eller i det væsentlige identisk med det beskyttede varemærke, og varerne ikke er bestemt til at blive markedsført i EU, bør toldmyndighederne sørge for, at de berørte personer (dvs. ihænde-haveren eller klareren og rettighedshaveren) omgående underrettes om tilbageholdelsen.

For at forlige behovet for at sikre en effektiv håndhævelse af varemærkerettigheder med behovet for at undgå hindringer for den frie handel med lovlige varer fastsættes det i varemærkepakkens nye bestemmelser, at varemærkeindehaverens ret til at forhindre varer i overhovedet at komme ind i EU under visse forhold bortfalder for varer i transit, der mistænkes for uden tilladelse at være forsynet med et identisk eller i det væsentlige identisk varemærke, og som påstås at være bestemt til at blive markedsført i et tredjeland. Denne ret bortfalder, hvis klareren eller ihænde-haveren af varerne under den retssag, der indledes for at fastslå, hvorvidt det registrerede varemærke er blevet krænk-
ket, kan bevise, at indehaveren af det registrerede varemærke ikke har ret til at forbyde markedsføringen af varerne i det endelige bestemmelsesland, da det pågældende varemærke ikke er beskyttet i det endelige bestemmelsesland.

3.3. Lægemidler

Selv om den EU-lovgivning, der henvises til i denne meddelelse, ikke indeholder specifikke regler om lægemidler, fremgår behovet for at lette en smidig transit af lovlige lægemidler på tværs af EU af forordning (EU) nr. 608/2013 (betragtning 11), forordning (EU) 2015/2424 (betragtning 19) og direktiv (EU) 2015/2436 (betragtning 25).

Ifølge »WTO-erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed«, der blev vedtaget på WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, bør TRIPS-aftalen fortolkes og implementeres på en måde, som støtter WTO-medlemmernes ret til at beskytte folkesundheden og især til at fremme adgangen til lægemidler for alle. EU og EU-medlemsstaterne er fuldt engageret i den indsats, der gøres for at lette adgangen til lægemidler for kriseramte lande i overensstemmelse med erklæringen.

Toldmyndighederne skal være meget påpasselige med at sikre, at lovligt solgte lovlige lægemidler⁽¹⁾, generiske eller ej, kan passere gennem Unionens toldområde og ikke vil blive tilbageholdt i henhold til forordning (EU) nr. 608/2013.

Derfor bør toldmyndighederne ikke tilbageholde lægemidler, når der ikke er tegn på, at de er bestemt til at blive markedsført i EU, hvis der f.eks. er ligheder mellem INN⁽²⁾ for det virksomme stof i lægemidlerne og det i EU registrerede varemærke.

Toldmyndighederne bør således sætte alt i værk for at undgå at tilbageholde lægemidler i henhold til forordning (EU) nr. 608/2013, medmindre de er bestemt til at blive markedsført i EU, eller medmindre de er forsynet med et varemærke, der mistænkes for at være identisk eller i det væsentlige identisk med det beskyttede varemærke, jf. punkt 2.2 i nærværende meddelelse.

3.4. Samarbejde med rettighedshaverne

Det er afgørende, at toldmyndighederne råder over tilstrækkelige og relevante oplysninger fra rettighedshaverne, så de kan tilrettelægge deres risikoanalyse effektivt og virkningsfuldt.

Rettighedshavere, der indgiver en anmodning om indgriben, bør derfor altid være særligt opmærksomme på forpligtelsen til at forelægge alle tilgængelige oplysninger, der kan hjælpe toldmyndighederne i deres vurdering af risikoen for krænkelse af de berørte rettigheder.

⁽¹⁾ F.eks. lægemidler, der kun er i transit gennem EU's område, eller som er omfattet af en patentrettighed, der finder anvendelse på sådanne lægemidler på EU's område, når der ikke foreligger relevante beviser for, at lægemidlerne vil blive omdirigeret til det europæiske marked.

⁽²⁾ Internationale fællesnavne (INN) identificerer farmaceutiske præparater eller aktive stoffer i farmaceutiske præparater. Hvert INN er et unikt navn, der er globalt anerkendt og offentlig ejendom. Et fællesnavn kaldes også et generisk navn. Der findes oplysninger om INN på nedenstående websted tilhørende Verdenssundhedsorganisationen: <http://www.who.int/medicines/services/inn/innguidance/en/>

I artikel 28 i forordning (EU) nr. 608/2013 fastsættes det, at en rettighedshaver er ansvarlig over for ihændehaveren af varerne, hvis det f.eks. senere fastslås, at de pågældende varer ikke krænker en intellektuel ejendomsrettighed.

Som følge af de korte tidsfrister i forordning (EU) nr. 608/2013 bør rettighedshaverne sikre, at det er let at få fat på de kontaktpersoner, der angives i anmodningerne, og at de er i stand til at reagere hurtigt på toldvæsenets henvendelser/begæringer.

Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsesdatoen for den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse eller protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation mellem de kontraherende parter i denne konvention

(2016/C 244/04)

Med henblik på anvendelse af diagonal oprindelseskumulation mellem de kontraherende parter ⁽¹⁾ i den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »konventionen«), meddeler de berørte parter via Europa-Kommissionen hinanden om oprindelsesreglerne, som anvendes med de andre parter.

På grundlag af disse meddelelser fastsættes i vedlagte skemaer datoen, fra hvilken den diagonale kumulation gælder.

Datoerne, som optræder i skema 1, henviser til:

- Anvendelsesdatoen for diagonal kumulation på grundlag af artikel 3 i tillæg I til konventionen, hvor den pågældende frihandelsaftale henviser til konventionen. I så fald står der »(C)« før dato.
- Anvendelsesdatoen for protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation vedlagt den pågældende frihandelsaftale, i andre tilfælde.

Der skal erindres om, at der kun kan anvendes diagonal kumulation, hvis den part, hvor den endelige fremstilling finder sted, og den part, hvor den endelige modtager findes, har indgået frihandelsaftaler indeholdende tilsvarende oprindelsesregler med de andre parter, der deltager i erhvervelsen af oprindelsesstatus, dvs. med alle de parter, hvor de benyttede materialer har oprindelse. Materialer, der har oprindelse hos en part, som ikke har indgået en aftale med den part, hvor den endelige fremstilling finder sted, og den part, hvor den endelige modtager findes, behandles som materialer uden oprindelsesstatus. I de forklarende bemærkninger til pan-Euro-Middelhavsprotokollerne om oprindelsesregler findes der en række specifikke eksempler herpå ⁽³⁾.

Datoerne, som optræder i skema 2, henviser til anvendelsesdatoen for protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation, der er knyttet til frihandelsaftalerne mellem EU, Tyrkiet og deltagerne i EU's stabiliserings- og associeringsproces. Når der henvises til konventionen i en frihandelsaftale mellem parter i dette skema, er »(C)« tilføjet før dato i skema 1.

Der skal ligeledes erindres om, at materialer, der har oprindelse i Tyrkiet, og som er omfattet af toldunionen mellem EU og Tyrkiet, kan betragtes som materialer med oprindelsesstatus med henblik på diagonal kumulation mellem Den Europæiske Union og de deltagerlande i stabiliserings- og associeringsprocessen, med hvilke der er indgået en oprindelsesprotokol.

Koderne for de kontraherende parter i skemaerne er som følger:

— Den Europæiske Union	EU
— EFTA-landene:	
— Island	IS
— Schweiz (herunder Liechtenstein) ⁽⁴⁾	CH (+ LI)
— Norge	NO
— Færøerne	FO
— Deltagerne i Barcelonaprocessen:	
— Algeriet	DZ
— Egypten	EG

⁽¹⁾ De kontraherende parter er Den Europæiske Union, Albanien, Algeriet, Bosnien-Herzegovina, Egypten, Færøerne, Island, Israel, Jordan, Kosovo (i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244(1999)), Libanon, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Marokko, Norge, Serbien, Schweiz (herunder Liechtenstein), Syrien, Tunesien, Tyrkiet og Vestbredden og Gazastræben.

⁽²⁾ EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4.

⁽³⁾ EUT C 83 af 17.4.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Schweiz og Fyrstendømmet Liechtenstein danner toldunion.

— Israel	IL
— Jordan	JO
— Libanon	LB
— Marokko	MA
— Vestbredden og Gazastriben	PS
— Syrien	SY
— Tunesien	TN
— Tyrkiet	TR
— Deltagerne i EU's stabiliserings- og associeringsproces:	
— Albanien	AL
— Bosnien-Hercegovina	BA
— Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien	MK ⁽¹⁾
— Montenegro	ME
— Serbien	RS
— Kosovo (*)	KO
— Republikken Moldova	MD

Denne meddelelse erstatter meddelelse 2016/C 67/04 (EUT C 67 af 20.2.2016, s. 8).

(*) Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

(¹) ISO-kode 3166. Foreløbig kode, som på ingen måde foregriber den endelige nomenklatur for dette land, og som vil blive fastsat efter afslutningen af de igangværende forhandlinger under FN's ledelse.

Skema 1

Anvendelsesdato for oprindelsesregler for diagonal kumulation i pan-Euro-Middelhavsområdet

		EFTA-stater				Deltagere i Barcelonaprocesen											Deltagere i EU's stabiliserings- og associeringsproces						
	EU	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD	
EU		1.1. 2006 (C) 1.2. 2016	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.12. 2005 (C) 12.5. 2015	1.11. 2007	1.3. 2006 (C) 1.2. 2016	1.1. 2006	1.7. 2006		1.12. 2005	1.7. 2009		1.8. 2006	(¹)	(C) 1.5. 2015		(C) 1.4. 2016	(C) 1.2. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.2. 2015		
CH (+ LI)	1.1. 2006 (C) 1.2. 2016		1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.1. 2006		1.8. 2007	1.7. 2005	17.7. 2007	1.1. 2007	1.3. 2005			1.6. 2005	1.9. 2007	(C) 1.5. 2015	(C) 1.1. 2015		(C) 1.9. 2012	1.2. 2016	(C) 1.5. 2015		
IS	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013		1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.11. 2005		1.8. 2007	1.7. 2005	17.7. 2007	1.1. 2007	1.3. 2005			1.3. 2006	1.9. 2007	(C) 1.5. 2015	(C) 1.1. 2015		(C) 1.10. 2012	1.5. 2015	(C) 1.5. 2015		
NO	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013		1.12. 2005		1.8. 2007	1.7. 2005	17.7. 2007	1.1. 2007	1.3. 2005			1.8. 2005	1.9. 2007	(C) 1.5. 2015	(C) 1.1. 2015		(C) 1.11. 2012	1.5. 2015	(C) 1.5. 2015		
FO	1.12. 2005 (C) 12.5. 2015	1.1. 2006	1.11. 2005	1.12. 2005																			

		EFTA-stater				Deltagere i Barcelonaproessen											Deltagere i EU's stabiliserings- og associeringsproces							
	EU	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD		
DZ	1.11. 2007																							
EG	1.3. 2006 (C) 1.2. 2016	1.8. 2007	1.8. 2007	1.8. 2007					6.7. 2006		6.7. 2006			6.7. 2006	1.3. 2007									
IL	1.1. 2006	1.7. 2005	1.7. 2005	1.7. 2005					9.2. 2006						1.3. 2006									
JO	1.7. 2006	17.7. 2007	17.7. 2007	17.7. 2007			6.7. 2006	9.2. 2006			6.7. 2006			6.7. 2006	1.3. 2011									
LB		1.1. 2007	1.1. 2007	1.1. 2007																				
MA	1.12. 2005	1.3. 2005	1.3. 2005	1.3. 2005			6.7. 2006		6.7. 2006					6.7. 2006	1.1. 2006									
PS	1.7. 2009																							
SY															1.1. 2007									
TN	1.8. 2006	1.6. 2005	1.3. 2006	1.8. 2005			6.7. 2006		6.7. 2006		6.7. 2006				1.7. 2005									
TR	(¹)	1.9. 2007	1.9. 2007	1.9. 2007			1.3. 2007	1.3. 2006	1.3. 2011		1.1. 2006		1.1. 2007	1.7. 2005										

		EFTA-stater				Deltagere i Barcelonaprocesen											Deltagere i EU's stabiliserings- og associeringsproces						
	EU	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD	
AL	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015													(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014	
BA		(C) 1.1. 2015	(C) 1.1. 2015	(C) 1.1. 2015												(C) 1.2. 2015		(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.2. 2015	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4.2014	
KO	(C) 1.4. 2016															(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014	
ME	(C) 1.2. 2015	(C) 1.9. 2012	(C) 1.10. 2012	(C) 1.11. 2012												(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014	
MK	(C) 1.5. 2015	1.2. 2016	1.5. 2015	1.5. 2015												(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014	
RS	(C) 1.2. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015												(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4.2014	
MD																(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014		

(¹) Anvendelsesdatoen er den 27. juli 2006 for varer dækket af toldunionen mellem EU og Tyrkiet.

Anvendelsesdatoen er den 1. januar 2007 for landbrugsprodukter.

Anvendelsesdatoen er den 1. marts 2009 for kul- og stålprodukter.

Skema 2

Anvendelsesdato for protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation mellem Den Europæiske Union, Albanien, Bosnien-Hercegovina, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Montenegro, Serbien og Tyrkiet

	EU	AL	BA	MK	ME	RS	TR
EU		1.1.2007	1.7.2008	1.1.2007	1.1.2008	8.12.2009	(¹)
AL	1.1.2007		22.11.2007	26.7.2007	26.7.2007	24.10.2007	1.8.2011
BA	1.7.2008	22.11.2007		22.11.2007	22.11.2007	22.11.2007	14.12.2011
MK	1.1.2007	26.7.2007	22.11.2007		26.7.2007	24.10.2007	1.7.2009
ME	1.1.2008	26.7.2007	22.11.2007	26.7.2007		24.10.2007	1.3.2010
RS	8.12.2009	24.10.2007	22.11.2007	24.10.2007	24.10.2007		1.9.2010
TR	(¹)	1.8.2011	14.12.2011	1.7.2009	1.3.2010	1.9.2010	

(¹) Anvendelsesdatoen er den 27. juli 2006 for varer, der er omfattet af toldunionen mellem EU og Tyrkiet.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Meddelelse fra Det Forenede Kongeriges regering i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EØF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

(EØS-relevant tekst)

(2016/C 244/05)

Det Forenede Kongeriges meddelelse om den 29. offshore olie- og gaslicensrunde

Ministeriet for energi og klimaforandringer

Petroleum Act 1998

Offshore licensrunde

1. Ministeren for energi og klimaforandringer opfordrer interesserede til at ansøge om »Seaward Production Licences« (produktionstilladelser) for nærmere afgrænsede arealer på Det Forenede Kongeriges kontinentalsokkel.
2. Der findes detaljerede oplysninger om udbuddet, herunder lister og kort over det udbudte areal og vejledning om licenser og tilknyttede betingelser samt ansøgevejledning på nedenstående webadresse for Energy Development Unit (EDU).
3. Alle ansøgningerne vurderes i henhold til betingelserne i Hydrocarbons Licensing Directive Regulations 1995 (S.I. 1995 No. 1434), the Petroleum Licensing (Applications) Regulations 2015 (SI 2015 No. 766) og the Offshore Petroleum Licensing (Offshore Safety Directive) Regulations 2015 (SI 2015 No. 385). Der findes yderligere vejledning om samtlige sikkerheds- og miljøkrav på adressen www.hse.gov.uk/osdr/assets/docs/osd-licensing-operatorship-safety-environmental-aspects%20.pdf. Vurderingerne vil blive foretaget på baggrund af det fortsatte behov for hurtig, grundig, effektiv og sikker efterforskning, der, under hensyntagen til miljøet, skal kortlægge Det Forenede Kongeriges olie- og gasressourcer.

Innovativ ramme

4. Licensansøgningerne vil blive vurderet i lyset af en innovativ tilgang, der anvendes i arbejdsprogrammerne for den første periode (arbejdsprogrammerne) for de licenser, der anvender fleksibiliteten i de nuværende modelklausuler. Disse arbejdsprogrammer indarbejder en fleksibel kombination af op til tre faser (A, B og C) i den første periode. Dette vil bidrage til at sikre, at arbejdsprogrammerne, for de(n) blok(ke), der er blevet ansøgt om, er tilpasset de geotekniske og andre udfordringer, der skal tages hånd om på et område, samtidig med at faktorerne i afsnit 3 optimeres. Den fleksibilitet, som opstår som følge af kombinationen af op til tre faser, gør det ligeledes muligt for ansøgerne at udforme et arbejdsprogram, der er tilpasset deres egne særlige planer og krav.

Arbejdsprogrammets fase A er en periode, hvor der vil blive gennemført geotekniske undersøgelser og genbehandlet geofysiske data. Arbejdsprogrammets fase B vil være en periode, hvor der bliver indsamlet nye seismiske data. Arbejdsprogrammets fase C vil være beregnet på udforsknings- og/eller vurderingsboringer. Ansøgerne afgør selv kombinationen af faser, dvs. de gennemgår alle tre faser, om de går direkte til fase B efterfulgt af fase C eller om de går direkte til fase C eller fra fase A direkte til fase C.

Fase A og B er ikke obligatoriske, og det kan være, at de ikke er relevante under visse omstændigheder, men alle ansøgninger skal indeholde et forslag om en fase C, undtagen i tilfælde, hvor ansøgeren ikke mener, det er nødvendigt med udforskning, men foreslår at gå direkte til udviklingen (dvs. anden periode).

Alle de licenser, der bevilges i denne runde, vil have en første periode på op til ni år og kan indeholde bestemmelser om overgivelse i overensstemmelse med de nuværende modelklausulers klausul 5.

5. Ansøgninger, hvor startfasen er fase A eller B, vil blive vurderet på baggrund af følgende kriterier:

a) ansøgerens økonomiske formåen

b) den tekniske formåen vil blive delvist vurderet på baggrund af kvaliteten af analysen af blokken.

- c) måden, hvorpå ansøgeren agter at udføre de aktiviteter, der gives tilladelse til, herunder kvaliteten af det arbejdsprogram, der er udarbejdet med henblik på det fulde potentiale i det område, som ansøgningen gælder for, og
- d) hvis ansøgeren har eller har haft licens i henhold til Petroleum Act 1998, kan manglende effektivitet eller ansvarsbevidsthed fra ansøgerens side blive taget i betragtning.

I overensstemmelse med modelklausulerne angiver ansøgninger med en fase B en tidsperiode i medfør af klausul 4, stk. 2, så licensen udløber med udgangen af denne fase, hvis licensindehaveren ikke har overbevist Ministeriet for energi og klimaforandringer om sin tekniske og økonomiske formåen i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsprogrammet. Ansøgninger med en fase A, men ingen fase B angiver ligeledes en tidsperiode i medfør af klausul 4, stk. 2, så licensen udløber med udgangen af denne fase, hvis licensindehaveren ikke har overbevist Ministeriet for energi og klimaforandringer om sin tekniske og økonomiske formåen i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsprogrammet.

6. Ansøgninger, hvor startfasen er fase C, vil blive vurderet på baggrund af følgende kriterier:

- a) ansøgerens økonomiske formåen og dennes evne til at udføre de aktiviteter, som licensen gælder for, i den første periode, herunder arbejdsprogrammet for vurdering af det fulde potentiale i området inden for blokken
- b) ansøgerens tekniske formåen med hensyn til udførelse af de aktiviteter, som tilladelsen gælder for, i den første periode, herunder identificering, afgrænsning og analyse af mulighederne for at udvinde kulbrinter inden for blokken. Den tekniske formåen vil blive delvist vurderet på grundlag af kvaliteten af ansøgerens analyse af blokken
- c) måden, hvorpå ansøgeren agter at udføre de aktiviteter, der gives tilladelse til, herunder kvaliteten af det arbejdsprogram, der er udarbejdet med henblik på det fulde potentiale i det område, som ansøgningen gælder for, og
- d) hvis ansøgeren har eller har haft licens i henhold til Petroleum Act 1998, kan manglende effektivitet eller ansvarsbevidsthed fra ansøgerens side blive taget i betragtning.

Retningslinjer

7. Yderligere retningslinjer kan findes på gov.uk-webstedet: <https://www.gov.uk/oil-and-gas-licensing-rounds>.

Licentstilbud

8. Medmindre en miljøkonsekvensvurdering vedrørende en bestemt blok er påkrævet (se punkt 11 nedenfor), skal ministerens udbud af en licens i henhold til denne opfordring gives inden 18 måneder efter datoen for denne meddelelse.

9. Ministeren påtager sig intet ansvar for eventuelle udgifter, som ansøgeren har haft i forbindelse med at behandle eller udarbejde ansøgningen.

Miljøkonsekvensvurdering

10. Ministeren har udført en strategisk miljøvurdering (SMV) af denne rundes samlede udbudte område i henhold til direktiv 2001/42/EF vedrørende vurderingen af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet. Resultaterne af denne SMV findes på Ministeriet for Energi og Klimaforandringers hjemmeside for strategiske miljøvurderinger af offshore-energi:

<https://www.gov.uk/offshore-energy-strategic-environmental-assessment-sea-an-overview-of-the-sea-process>

11. Licenser i henhold til denne opfordring tildeles kun, såfremt i overensstemmelse med habitatdirektivet (Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevarelse af naturtyper samt vilde dyr og planter):

- a) udførelsen af de aktiviteter, der gives tilladelse til, ikke har en væsentlig indvirkning på forvaltningen af et særligt bevaringsområde eller et særligt beskyttet område, eller
- b) en behørig vurdering har konstateret, at aktiviteterne ikke vil have en væsentlig indvirkning på sådanne særlige bevaringsområder eller særligt beskyttede områder, eller

- c) i tilfælde, hvor det vurderes, at aktiviteterne sandsynligvis vil forårsage sådanne skadelige virkninger, men kun hvis
- i) der er bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser for at tildele licensen
 - ii) der gennemføres hensigtsmæssige kompensationsforanstaltninger, og
 - iii) der ikke findes alternative løsninger.

12. Kontaktperson: Ricki Kiff, The Oil and Gas Authority, 21 Bloomsbury Street, London WC1B 3HF, Det Forenede Kongerige.

(Tlf. +44 3000671637).

gov.uk-webstedet: <https://www.gov.uk/oil-and-gas-licensing-rounds>

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag M.8032 — RAM/Termica Milazzo)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2016/C 244/06)

1. Den 27. juni 2016 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Raffineria di Milazzo S.C.p.A. (»RAM«, Italien), der kontrolleres i fællesskab af Eni S.p.A. (»Eni«, Italien) og Kuwait Petroleum Italia S.p.A. (»Kupit«, Italien), gennem opkøb af 100 % af aktierne erhverver kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Termica Milazzo s.r.l. (»Termica Milazzo«, Italien).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- RAM er et aktieselskab, der driver et olieraffinaderi i Milazzo på Sicilien (Italien).
- ENI er en virksomhed, der er aktiv på globalt plan inden for forskellige sektorer, såsom udvinding og produktion af naturgas og olie samt elproduktion og -forsyning.
- Kupit, den italienske filial af Kuwait Petroleum Corporation, er aktiv inden for raffinering, markedsføring og distribution af olieprodukter.
- Termica Milazzo er en virksomhed, der er aktiv inden for energisektoren og driver et kraftvarmeværk med kombineret cyklus i Milazzo på Sicilien (Italien).

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Europa-Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Europa-Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Europa-Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer M.8032 — RAM/Termica Milazzo sendes til Europa-Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA